

Tožba, vložena 14. avgusta 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-328/09)

(2009/C 297/21)

Jezik postopka: estonsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Republika Estonija s tem, da v predpisanim roku ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2004/113/ES ⁽¹⁾ z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi, oziroma teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 17 te direktive;

— Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive v nacionalni pravni red se je iztekel 21. decembra 2007.

⁽¹⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

Pritožba, ki jo je 7. septembra 2009 vložila DSV Road NV zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat), razglašeno 8. julija 2009 v zadevi T-219/07, DSV Road NV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: DSV Road NV (zastopnika: A. Poelmans in G. Preckler, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice

Pritožnica predlaga,

— naj se pritožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

— naj se v skladu s tem sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 8. julija 2008 v zadevi T-219/07 v celoti razveljavi;

— če bo Sodišče v primeru razveljavitve odločilo, da bo o predloženem sporu odločilo samo:

naj se Odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 24. aprila 2007 o predlogu Kraljevine Belgije, notificirano pod številko REC 05/02, C(2007) 1776, s katero je bilo ugotovljeno, da je treba uvozne dajatve v višini 168 004,65 EUR, ki so predmet predloga Kraljevine Belgije z dne 12. avgusta 2002, naknadno izterjati in da odpust uvoznih dajatev ni upravičen, razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Člen 220(2)(b) carinskega zakonika ⁽¹⁾

Prvi pritožbeni razlog: Sodišče prve stopnje pri uporabi člena 220(2)(b) carinskega zakonika ni upoštevalo razlage Sodišča v zvezi s tem členom v sodbi z dne 9. marca 2006 ⁽²⁾, zlasti v zvezi z bremenom dokazovanja, da temelji izdaja netočnih potrdil na nepravilni predstavitvi dejstev s strani izvoznika; v skladu z zadevno sodbo ne samo, da je dokazno breme nedvoumno na carinskih organih, ki hočejo naknadno izterjati dajatve, ampak morajo ta dokaz sestavljati objektivni izvorni dokumenti.

S tem je Sodišče prve stopnje kršilo člen 220(2)(b) carinskega zakonika in tako napačno uporabilo in s tem kršilo pravo Skupnosti. Zato je Sodišče pooblaščen, da to napačno uporabo prava odpravi.

Drugi pritožbeni razlog: Sodišče prve stopnje je pri preučitvi predloženih dokazov v vsakem primeru te napačno razlagalo, saj sporni dokaz ne izpolnjuje zahtev iz člena 220(2)(b) carinskega zakonika, kot jih je razlagalo Sodišče v svoji sodbi z dne 9. marca 2006 ⁽³⁾.

S tem je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo pri opredelitvi predloženega dokaza ter tako kršilo pravo Skupnosti. ⁽⁴⁾

Poleg tega Sodišče prve stopnje pri preučitvi dokaza ni odločilo dosledno, ampak protislovno, saj je na eni strani predložen dokazni material obravnavalo kot zadosten za to, da je Komisija dokazala, da temelji izdaja netočnih potrdil na nepravilni predstavitvi dejstev s strani izvoznika, in je na drugi strani v skladu z istimi pravili zavrnilo kot nezadosten dokaz, ki ga je morala predložiti pritožnica, da so tajski carinski organi vedeli ali bi vsaj razumno morali vedeti, da blago ne pride v poštev za preferencialno obravnavo.

Naloga Sodišča je, da napake, ki jih je storilo Sodišče prve stopnje pri preučitvi in preizkusu listin v spisu, predloženih kot dokaz, opredeli kot pomanjkljivo obrazložitev. ⁽⁵⁾

2. Člen 239 carinskega zakonika

Edini pritožbeni razlog: Sodišče prve stopnje je na podlagi napačne uporabe člena 220(2)(b) carinskega zakonika oziroma zaradi napake pri preučitvi listin v spisu, predloženih kot dokaz, nepravilno odločilo, da položaj pritožnice ni poseben primer v smislu člena 239 carinskega zakonika.

- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).
⁽²⁾ Beemsterboer (C-293/04, ZOdl., str. I-2263).
⁽³⁾ Glej opombo 2.
⁽⁴⁾ Sklep Sodišča z dne 11. julija 1996 v zadevi An Taise in WWF UK proti Komisiji (C-325/94 P, Recueil, str. I-3727, točki 28 in 30).
⁽⁵⁾ Sodba Sodišča z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Komisija proti Lisrestal in drugim (C-32/95 P, Recueil, str. I-5399, točka 40).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Bonn (Nemčija) 9. septembra 2009 – Pfleiderer AG proti Bundeskartellamt

(Zadeva C-360/09)

(2009/C 297/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Bonn

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfleiderer AG

Tožena stranka: Bundeskartellamt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba določbe o konkurenčnem pravu Skupnosti, zlasti člena 11 in 12 Uredbe št. 1/2003 in člen 10(2) ES v povezavi s

členom 3(1)(g) ES, razlagati tako, da se oškodovancu omejevalnega sporazuma pri uveljavljanju civilnopравnih zahtevkov ne sme odobriti vpogleda v prošnje za ugodno obravnavo in v informacije, ki so jih v zvezi s tem prostovoljno razkrili prosilci, ter v dokumentacijo, ki jo je organ za varstvo konkurence države članice pridobil v skladu z merili nacionalne ureditve o ugodni obravnavi v okviru postopka za plačilo globe, katerega namen je (tudi) uporaba člena 81 ES?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 8. septembra 2009 – Belgisch Interventie- en Restitutiebureau proti SGS Belgium NV, Firme Derwa NV in Centraal Beheer Achmea NV

(Zadeva C-367/09)

(2009/C 297/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Tožene stranke: SGS Belgium NV

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe členov 5 in 7 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾ z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti učinkujejo neposredno v nacionalnih pravnih redih držav članic, ne da bi države članice imele kakršno koli diskrecijsko pravico in ne da bi nacionalni organi morali sprejeti izvedbene ukrepe?
2. Ali se lahko mednarodna družba za pregled in nadzor, ki jo je odobrila država članica, v kateri je bila sprejeta izvozna deklaracija (v tem primeru Belgija), in ki je izdala nepravilno potrdilo o raztovarjanju v smislu člena 18(2)(c) Uredbe št. 3665/87 ⁽²⁾, obravnava kot gospodarski subjekt v smislu Uredbe št. 2988/95 ali kot oseba v smislu člena 7 te uredbe, ki je bila udeležena pri nepravilnosti, ki mora prevzeti odgovornost za nepravilnost oziroma zagotoviti, da nepravilnosti ne bo?